

Tussenkost Brussels volksvertegenwoordiger Els Ampe op interpellaties rond het VGC-investeringsplan

Plenaire vergadering RVG 27/05/2011

Wij noteren 19 mei. Brussel Deze Week kopt: “Geldschietter wil laatste woord”.

Op deze wijze namen wij allemaal met verbazing kennis van de uitspraken van Vlaams minister Pascal Smet met betrekking tot het VGC investeringsplan. Op zijn minst merkwaardig dat de Vlaamse minister bevoegd voor Brussel ervan uitgaat dat hij het investeringsplan van de Vlaamse Gemeenschapscommissie kan opeisen op basis van een financieringsargument.

De financiering van Gemeenschapsbevoegdheden in Brussel vanuit de franstalige en nederlandstalige gemeenschappen vormt een uitgesproken kenmerk van het huidige institutioneel systeem. Maar hoewel de VGC middelen krijgt vanuit Vlaanderen krijgt ze tevens middelen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Federale overheid. Samen goed voor een groter bedrag dan dat uit Vlaanderen. Indien wij het financieringsargument van minister Smet hier zouden aanvaarden, zouden de andere geldschietters ook aanspraak kunnen maken op een doorgedreven inmenging. Het beeld van de driekoppige Cerberus doemt in mij op. Hij bevond zich aan de ingang van de onderwereld... De interpretatie van de symboliek laat ik over aan de toehoorders.

Verder beroept de minister zich ook op de invulling die Bert Anciaux gaf aan zijn functie als Vlaams minister bevoegd voor Brussel. Maar de rol en de verhouding van Vlaanderen ten aanzien van de VGC is bepaald en decretaal vastgelegd. Noch het financieringsargument, noch de invulling van een voorganger kunnen dit veranderen.

De Vlaamse Gemeenschapscommissie is volgens het decreet van 5 juli 1989 onderworpen aan het toezicht van de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering kan de beslissingen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en van het College schorsen of vernietigen wanneer deze rechtsregels schenden of het algemeen belang schaden (algemeen administratief toezicht).

Daarnaast moet de Vlaamse Regering een aantal beslissingen daadwerkelijk goedkeuren: de jaarlijkse begroting en jaarlijkse rekening, de gunning van bepaalde opdrachten, de aanvaarding van schenkingen en legaten en de vaststelling van de personeelsformatie en het administratief en geldelijk statuut van de VGC-personeelsleden (bijzonder administratief toezicht). Maar met de opportuniteit van een collegebeslissing kan en mag de toezichthoudende minister niet tussenkomen.

Dat Pascal Smet als Vlaams minister de dotatie aan de VGC leeghaalt om het geld zelf uit te geven noemt hijzelf, en ik citeer, ‘een flagrante leugen’. Verder verklaart Vlaams minister Pascal Smet op geen enkel ogenblik betrokken te zijn geweest bij de opmaak van het plan.

De praktijk vertelt ons echter iets anders...

Ten eerste worden door de Vlaamse minister steeds meer middelen uit de algemene dotatie van de VGC gehaald. Deze worden in specifieke dotaties omgezet waaraan hij dan een specifieke bestemming koppelt. Al dan niet op zijn of haar beurt gekoppeld aan bepaalde

voorwaarden. Op deze manier wordt de vrije beleidsruimte van de VGC enkel uitgehold... Een andere conclusie lijkt mij moeilijk.

Ten tweede is de Vlaamse minister aanwezig op het College van de VGC en zijn de kabinetsmedewerkers van de minister aanwezig op het pre-college van de VGC. Op beide niveaus is de minister dus bij machte om tussen te komen en op mogelijke problemen te anticiperen. Het College heeft steeds een constructieve gehad en de besluitvorming is gebaseerd op consensus. Dit is nu niet anders.

Daarnaast ben ik ook een beetje in de war. Het ligt waarschijnlijk aan het feit dat wij niet allemaal zo onderlegd zijn inzake staatsstructuren als de heer Vande Lanotte. Enerzijds is er een Vlaamse minister van de sp.a die de Vlaamse macht en invloed in Brussel probeert te vergroten. Anderzijds is er een Brussels volksvertegenwoordiger (Roex) van diezelfde partij die in een interview met L'ECHO stelt dat 'een Brussel geregeerd door de 2 grootste Gemeenschappen van het land enkel kan leiden tot een inefficiënte structuur' en dat Brussel een gewest moet worden à la part entière... Uitleggen wie uitleggen kan...

Ofwel investeert men vanuit Vlaanderen in Brussel en laat Vlaanderen Brussel niet los, ofwel keert men Brussel de rug toe, maar dan moet men niet verbaasd zijn dat de Brusselaars meer eigen beslissingen willen nemen. Op beide benen blijven dansen en koud en warm blazen brengt ons nergens.

De samenwerking tussen de VGC en Vlaanderen is, misschien op een paar dossiers na, al vele jaren vlot verlopen. Er is ook steeds een wederzijdse erkenning geweest van en voor de beleidsrol van elkeen. De VGC heeft zich ook steeds constructief opgesteld. Een andere houding zou contraproductief zijn voor ons beleid in Brussel en ook dat van de Vlaamse Gemeenschap. Laat ons deze weg verder volgen in de toekomst. Wij zijn ervan overtuigd dat dit college haar verantwoordelijkheid zal nemen. Hopelijk kan hetzelfde gezegd worden van de Brusselminister in de Vlaamse Regering.

En als de geldschieter dan toch het laatste woord moet krijgen dan stel ik voor dat we het laatste woord aan de echte geldschieter geven... de belastingbetaler, want dat is degenen die met geld over de balk komt en niemand anders.

Ik dank u